

Lumturo Listy

Nezávislý zpravodaj 49. dívčího a 378. chlapeckého oddílu

31. října 2012, 1. vydání

Milí přátelé,

právě čtete historicky první vydání Lumturo Listů. Skautský rok začal stejně jako ten školní už v září a v tomto zpravodaji se dočtete, co se za tu dobu v našem oddílu událo. Lumturo Listy budou vycházet co měsíc či dva, podle toho, kolik se toho bude dít.

Celý oddíl se po prázdninách potkal na Zahajovačce, kde jsme i s nováčky slavnostně uvítali nový skautský rok.

Z počátečních pěti šesti schůzek a první vícedenní výpravy, kterou již máme za sebou, už jistě všichni víme, jaká celoroční, či půlroční hra nás letos čeká, kteří členové získali roli šestníků nebo rádců, jaké věci jsme si po táboře snad omylem zanechali v batohu, aby nás teď překvapily svým znovuoživením a jaké originální přezdívky, kterých se po opadnutí počáteční euforie jistě pokusí zbavit, získali nováčci.

Starší část oddílu se o podzimních prázdninách vydala na Extremakci. Mnozí z vás ji možná před lety sami zažili, někteří se jí jako já stále aktivně účastní, pro některé je teprve vysněnou výpravou pro velké a pro ty ostatní stojí pravděpodobně jen v řadě mnoha víkendových výjezdů, které Lumturo pořádá.

Zkrátka už jsme opět nastaveni na skautský režim, který snad zdárně „vypneme“ zase až v červenci po táboře. Ale do té doby je ještě spousta času...

Na závěr ještě dodám, že na další číslo Lumturo Listů se můžete těšit na začátku prosince.

Hezký den a příjemné čtení!

Lucie Cisaríková

V Bělé pod Bezdězem vlčatům ukradli kaštiny

„Martin, Papája a Toník Koník jsou docela vtipálci. Při bitvách se ale promění v lítou bestii.“

V pátek odpoledne jsme nasedli do vlaku směr Bělá pod Bezdězem, kde jsme po krátkém bloudění našli zapadlý domeček s klubovnou a už jsme se jen ubytovali, najedli a šli spát.

Druhého dne jsme se v dopoledních hodinách vydali na výlet. Snažili jsme se totiž dopadnout lorda Bukowského a jeho komplice Dobrowského a Swarowského, kteří nám sebrali naše kaštiny připravené na výrobu zvířátek. Poté, co nás nenašli Bukowského vojáci - Lokratáci, jsme dokázali zlikvidovat Dobrowského i Swarowského a před námi byl poslední souboj o kaštiny. Nakonec jsme svůj poklad získali zpět a mohli jsme vyrazit do klubovny. Večer jsme vyrobili velkou spoustu zvířátek, soch i panáčků. Poté přišla noční hra, kde vlčata ukázala schopnost orientace ve tmě a hlavně paměť. Po nedělní mši jsme uklidili klubovnu a vyrazili na vlak. Zde přinášíme některé postřehy vlčat (v originálním znění):

Tomáš: „Hráli jsme hodně her a moc mě to bavilo, vymysleli jsme hodně přezdívek - Pája=papája.“ Honza S.: „Martin, Papája a Toník Koník jsou docela vtipálci. Při bitvách se ale promění v lítou bestii.“ Ignác: „Mame tady kopec kažtanů a nevíme co s tím mame dělat, kamna se tady rozpadaj.“

Antonín Vydra

Světlušky se vypravily na výlet do Bradavic

Tento článek píšeme u hory Říp. Letos máme téma Harry Potter a pozval nás sem Albus Brumbál. V pátek večer jsme přijely z nástupiště 9 a ¾ a dostaly jsme rozvrh. Další den ráno jsme navštívily azylový dům. Setkaly jsme se tam s důchodci, maminkami a třemi dětmi, dvěma kluky a jednou roční holčičkou, a zdobily jsme s nimi svíčky a vázy. Po obědě jsme vyrazily na horu Říp, ale předtím jsme se ještě stavily vyzvednout Honzu a Dominika z Azylového domu sv. Josefa, kteří šli s námi. Když jsme se vracely, tak jsme si vyráběly košťata, abychom po příchodu do klubovny mohly hrát hry a přitom létat na koštěti. Pak byla večere a zábavný program (různé hry). V neděli po snídani jsme šly do kostela na mši svatou, a pak jsme hrály hry, např. hutututututu. Po obědě jsme si sbalily kufry, uklidily klubovnu a odjely zpět domů.

Imatrikulace studentek filmových škol

V pátek v klubovně Protěže proběhla slavnostní imatrikulace nás, nových studentek filmových škol. Imatrikulace se účastnily i děkanky a proděkanky. V sobotu jsme se vydaly k Sedlčanům. Rozdělily jsme se na skupinky s cílem dorazit ve zdraví v 16:00 do Stříbrného údolí. Cestou jsme plnily různé úkoly, jako například fotografování různých filmových scén a tak.

Ve Stříbrném údolí jsme dodělávaly fotky, postavily stany a nanosily dřevo na oheň, který jsme později rozdělaly. Ted' je čas! NÁŠ RITUÁL! Poté jsme zasedly k právě rozdělanému ohni a začaly hodovat... Bučky, jitrničky, prasata, husy, klobásy jsme nejedly... Místo toho jsme ovšem jedly čínské polévky, ovesné kaše a párky v rohlíku. Ráno jsme se vydaly do Sedlčan, kde jsme nastoupily do nemile přeplněného autobusu. V Praze jsme se naladovaly zmrzlinou a šly na mši.

Barbora Chábová, Barbora Macounová

Skautky

Elitní klub LGS střeží vir způsobující pravé neštovice

Odborníci z Lumturo Geographic Society jsou nyní jediní na světě, kteří mají ve svých laboratořích tento vir.

Na konci září bylo na zasedání Světové zdravotnické organizace (WHO) rozhodnuto, že náš elitní klub LGS bude opatrovat ve svých laboratořích kmen viru, který způsobuje pravé neštovice. Jako odůvodnění této volby WHO uvedla, že LGS je zodpovědná skupina odborníků a vědců, kteří budou garantem mírového výzkumu a zamezí vojenskému či jinému neetickému použití těchto nebezpečných virů. Proto se začátkem října přesunuly zkumavky s pravými neštovicemi do dvou pražských laboratořích LGS.

Naneštěstí byly úplně stejné zkumavky o týden později ukradeny z laboratoří v Bergenu (Norsko) a Bombaji (Indie). Ve stejnou chvíli byly napadeny i naše laboratoře, avšak díky důmyslnému zabezpečení se zlodějům nepodařilo pravé neštovice ukrást. Tím pádem je v tuto chvíli LGS jedinou organizací, která má viry a protilátky k mírovým účelům. Odborníci z oblasti molekulární biologie varují, že by mohly být tyto viry snadno zneužity k bojovým účelům nebo k prohnání vydělávání peněz. „Viry jsou velmi malé a jejich krátká DNA snadno mutuje, zvláště když se mutacím napomůže. Proto je obtížné vyvinout protilátku, která by zaručeně fungovala,“ vyjádřil se k tomuto problému jeden z předních členů LGS, doktor Albert

Okamura. „Můžeme se obávat toho, že se tento vir, který byl již v populaci vymýcen, rozšíří mezi lidi, kteří budou nuceni koupit si drahé vakcíny, které je ochrání před jinak jistou smrtí,“ komentoval situaci předseda rady LGS Mathew McOwn, který rovněž slíbil, že LGS bude všemi silami pracovat na dopadení zlodějí a na případné protilátce, pokud by byl tento vir mezi lidmi rozptýlen. „Pokud by vypukla epidemie, v našich laboratořích se nezastavíme, dokud nebude vyvinuta vakcína, kterou budeme nabízet nakaženým lidem zadarmo,“ nechal se slyšet další člen klubu LGS, doktor David Stain.

Lumturo Geographic Society se v rámci pátrání vydala pronásledovat zloděje do vzdáleného Ruska. K jejich dopadení však nedošlo. „Zatím víme, že se nejedná o jednotlivce, ale o organizovanou skupinu, a že jednotlivé krádeže jsou propojeny. Víc však ohledně pátrání prozradit nemůžu,“ komentoval aktuální stav vyšetřování šéf detektivní skupiny LGS, Oldřich Štros, který zároveň vyzval veřejnost k tomu, aby nepanikařila a vše nechala na odbornících. „Pokud vše půjde podle plánu, měli bychom zloděje i celou organizaci, která za krádežemi stojí, dopadnout kolem Vánoc,“ dodává.

Lukáš Kopřiva

S Májou Mátlovou o svatomartinských oslavách

Středisko Maják, resp. oddíl Lumturo, letos již potřetí pořádá svatomartinský lampionový průvod. Jak se náš oddíl k této akci vlastně dostal?

Pořádání této akce jsme vlastně, dá se říci, zdědili po středisku Lux. Ale musím říct, že je to docela příjemná záležitost. Spousta zábavičky, hudba, tanec, smích, neuvěřitelná vystoupení, o kterých se vám ještě nikdy ani nezdálo, všude kolem vás usměvaví a nadšení lidé (zvláště pořadatelé). Jedinou nevýhodou je to mrazivé počasí, ale naštěstí už dnes existuje teplé multifunkční prádlo.

Pro koho je akce určena?

Myslím, že na akci může dorazit opravdu každý, od kojenců po postarší seniory a není problém absolvovat průvod s kočárkem. Také je tu možnost využít našeho povolení ke vjezdu aut na Vyšehrad a dojet až na místo. Seniorům doporučuji vzít si hůlku.

Na co se návštěvníci můžou těšit?

Představení bude opravdu velkolepé. Uvidíme show se světelnými efekty, pěkná svalnatá mužská těla, nějaký ten hudební nástroj, přijde se předvést i sympatický cirkusák se vtipnými tričky.

A co Martin na bílém koni?

Ale samozřejmě že přijede. Ztvární ho jeden chlapec, který už od pohledu vypadá jako svatý a bude mít samozřejmě i dobový kostým. Kluci, co budou hrát žebráka a Martina, jsou velice dobře sešraní, tak se nebojím, že by vznikla nějaká trapná situace.

A myslíš, že bude opravdu sněžit?

Myslím, že by to nebylo špatné. Navodilo by to tu pravou svatomartinskou atmosféru. Navíc sněžení považuji za romantické.

Terezie Koláčková

Petr a Radka Válkovi píšou o oddílu Lumturo

Do Lumtura chodí tři naše dcery a časem přibude i čtvrtá... Přesto o skautech nevíme zhora nic a lesní život zrovna ani jeden nemilujeme.

Víme, že je to paradox. Naše dcery jsou členkami Lumtura již poměrně dlouho, jsou velice nadšené a moc rády se účastní všech akcí. Plně je v tom podporujeme, protože jim to evidentně prospívá. Líbí se nám vaše zapálení pro věc a obdivujeme kolik času a nasazení věnujete chodu oddílu. Ať se vám daří!

Válkovi

Ševčíkovi odpovídají na otázku: Co je Lumturo?

Kdybychom se podívali do wikipedie, zjistili bychom: Lumturo, mn.č. lumturoj, výslovnost: /lum¹turo/, v esperantu „maják“. Odpověď si můžeme i vygooglit, ale furt to není ono...

Co taková inspirace poezií, např. V.Nezvalem?

„Lumturo je můj osud.

Lumturo je můj osud.

Lumturo je všechno, co neznal jsem dosud.

Lumturo je první a poslední můj hřích.

Nepoznat Lumturo, nemiloval bych...“

Je to vůbec tak? Nebo není? Tak co teda?

Možná, ať si každý čtenář doplní sám za sebe, co pro něho Lumturo znamená...

Pro mě osobně znamená oddíl Lumturo hlavně fajn lidi a dobrý kamarády, a pak různé akce... A ještě další věci, ale to už by bylo patetický... A pro mě: 20 let skautování, dodnes nenaplněná touha stát se hl.vedoucím, ale hlavně dobrý lidi a fajn kamarády...

Ševčíkovi